

Povedal mu je to: »V modri knjigi sem bral o nekem možu, ki je vselej, kadar bi bil moral potrošiti 100 denarjev, porabil le 80, prihranek pa dal v pušico; od 200 denarjev jih je porabil le 160, ostanek pa dal vedno v pušico. Na ta način je vedno shranjeval dve desetini svojih izdatkov in tako počasi obogatel.

Delaj še ti tako in deni vedno od sto denarjev, ki bi jih imel darovati za zabave, 20 v pušico. Če boš pri tem vztrajal in uvidel, kako se ti na ta način premoženje množi, boš kmalu začel z veseljem opuščati drage zabave. Torej ne pozabi, kar sem ti rekel.« S temi besedami izroči stric mladeniču hranilno pušico.

Mladenič se zahvali za dar in obljubi, da se bo ravnal po stričevem nasvetu.

Čez par mesecev pride star služabnik ves žalosten k stricu in mu pripoveduje, da mladenič po onem razgovoru živi še bolj potratno kot prej in da je že blizu gospodarskega poloma.

Še tisti večer pokliče stric mladeniča k sebi in ga ostro okara, zakaj se ni poboljšal, kot je bil obljubil.

»Po tvojem pravilu o varčevanju sem se natančno ravnal,« pravi mladenič. »To je res veselje, če človek vidi, da se denar v skrinjici množi. Deval sem vedno dve desetini svojih izdatkov v pušico. Tako sem predvčeranjem od sto denarjev, ki sem jih mislil zaveseljačiti, prihranil dvajset, včeraj od petsto sto in danes od tristo šestdeset. Prihranki, ki sem jih na ta način dobival, pa vendar še niso bili kaka posebna vsota. Mislil sem si torej: obiskuj do prihodnje pomladi zabave še z večjo vnemo kot do sedaj in si odtrgavaj vedno dve desetini stroškov — potem bo kmalu v pušici razveseljiva vsota. Z vnemo sem se torej ravnal po tvojem nasvetu, ljubi striček, zato se ne smeš hudovati!«

Star pregovor pravi: »Najboljše mazilo je v mazačevi roki strup.«

Živali.

11. Krava.

Kravica, žival uboga,
mnoga tare te nadloga;
s konji moraš že orati,
zraven pa še mleka dati.

Dosti mleka, malo klaje,
to bi gospodar najraje,
in še tele vsako leto —
to malenkost ni, presneto!

Komaj dobro zna hoditi,
mora telek že voziti;
ker pa pameti še nima,
vleče malo, več pa kima.

Bič potem mu kožo maže,
da bi revež peljal laže,
svet govedo le izrablja,
na dobrote pa pozablja.

Maksimov.

